

Nr 123.

Av herr **Hagman**, om *ändring av § 14 i andra kammarens arbetsordning.*

Enligt andra kammarens arbetsordning av den 13 april 1867 äger ledamot, som erhållit ordet, rätt att yttra sig antingen från den särskilda plats, som härför är bestämd, eller ock från sin plats i kammaren. Denna ordning är enligt min mening icke tillfredsställande.

Under kammarens överläggningar begagnar ett stort antal ledamöter sig av rätten att tala från sin plats i kammaren. Detta medför först och främst att vad som säges är mycket svårt att uppfatta av övriga ledamöter, därest de kvarsitta å sina platser. Men därjämte medför detta förhållande, att ledamöterna i många fall lämna sina platser och bilda en tätt slutet ring kring den ledamot, som yttrar sig, därmed görande det ännu svårare för övriga, å sina platser kvarsittande ledamöter, att uppfatta vad som yttras.

För kammarens stenografer medför den nuvarande ordningen, såvitt man kan bedöma, mycket svåra olägenheter. Då de icke från sina ordinarie platser kunna uppfatta vad som yttras, äro de nödsakade att så snabbt som möjligt försöka finna någon ledig plats i talarens närhet, varifrån de på ett tillfredsställande sätt kunna lösa sin arbetsuppgift.

En ändring i berörda avseende har därför länge framstått som ett önskemål. Denna bör genomföras på det sättet, att varje ledamot, som vill yttra sig, gör detta från den särskilda talarestol, som numera är tillgänglig i kammaren.

Med stöd av anförda synpunkter tillåter jag mig härmed vördsamt hemställa,

att andra kammaren behagade besluta, att § 14 i kammarens arbetsordning erhåller följande ändrade lydelse:

Ledamot, som erhållit ordet, skall tala stående från den särskilda plats, som bestämts härför.

Stockholm den 20 januari 1925.

Oskar Hagman.

